

medføre for de forskellige Dampanlægs fremtidige Drift. Med Hensyn til Begrundelsen heraf samstemme de to nævnte Mindretal paa de fleste Punkter: først deri, at en Eksamen ikke er den rette Garanti for den Samvittighedsfuldhed, hvorpaa det navnlig kommer an ved Kedelpasningen, — dernæst i, at der er Fare for, at de i Forslaget opstillede Krav skulle fortrænge solide hjemlige Kræfter til Fordel for Personer fra de store Byer, der af en eller anden Grund have afbrudt deres Uddannelse paa Maskinværkstederne, — endvidere i, at Lovforslaget let vil fremkalde Forvirring i Ansvarfølelsen saavel hos Redelejeren som hos Kedelpassereren, — tillige deri, at Faren for Strejfer vokser ved at give Kedelpassererne en vis Uniformitet, saaledes at de komme til at danne en særlig Stand, — og endelig deri, at Forslaget vil volde Landbrug og Industri en følelig Merudgift. — Med Hensyn til Spørgsmaalet om Indskrænkning af Lovforslagets Rækkevidde, hvis det til Trods for de fremførte Indvendinger skal blive vedtaget, er nærværende Mindretal derimod af en anden Anskuelse end det andet og vil derfor gerne gaa med til at stemme for alle de Vendinger, Flertallet i saa Henseende har stillet. — Endnu ønsker Mindretallet at tilføje, at det i stærkere Grad, end fremhævet af det andet Mindretal, nærer Betænkeligheder ogsaa ved Kravene til 2den Klasse Kedelpassererne, idet det ligeledes her gælder mindre om, hvorledes Arbejdet er lært (3 Maaneders Læretid), end hvor godt det er lært og navnlig med hvilken Trost det udføres, — samt at Mindretallet ikke er beroliget ved de Udtalelser, som Flertallet er fremkommet med under sin Dntale af § 7.

Et tredje Mindretal (Gunn) samstemmer fuldt ud i Osffeligheden af at søge begrænset de Ulykkestilfælde, som fremkalbes og med det stigende Antal Kedler i stigende Grad vil fremkalbes

ved forsømmelig og utilbørlig Pasning af Dampkedler paa Landjorden, og man mistender for saa vidt ingenlunde Lovforslagets Maal, men man kan kun ikke se, at der i nogen Henseende i og for sig vindes i Sikkerhed ved Lovforslagets Midler, og man kan paa den anden Side ikke lufte Øjet for, at der ved disse lægges et altfor hemmende Baand paa den fri Rørelse i Anvendelsen af en mekanisk Kraft, som er bleven en Nødvendighed i Erhvervslivet og bidrager mægtigt til Samsundsudviklingen. Mindretallet finder derhos, at man ved Lovforslagets Hovedprincip Eksamen for hvert det Menneffe, hvem Pasningen af en Dampkedel af over 150 Kv.-Fods Ildpaavirkningsflade skal kunne betros, styder langt over Maalet, da ingen Eksamen kan garantere det, som der alene bør spørges om i denne Sag, fuld Paalidelighed og Samvittighedsfuldhed parret med et vist Maal af Intelligens. Denne Styden over Maalet finde vi saa øjensynlig i Bestemmelsen om, at Kedelpassere af 1ste Klasse, altsaa de, der kunne betros de store Kedler, hvormed som Regel følger de komplicerede og for saa vidt distraherende Maskiner, dem paalægges der foruden et Mars Læretid i et Maskinværksted en Eksamensprøve, som ikke kan bestrides af enhver, i øvrigt til Stillingen egnet Almuesmand, men ikke det Bevis for Udruelighed og Paalidelighed, som kræves af Kedelpassere af 2den Klasse, og hvorpaa det efter Mindretallets Mening aldeles overvejende kommer an. Forholdet er jo nemlig dette, at en Eksamen vel kan afgive en mere eller mindre værdifuld og troværdig Modenhedsattest for Kundskab i og selvstændigt Judicium over de Forhold, hvortil den giver Udgang, men dette er over for Kedelpasningen baade af det gode og det onde, thi vel kan det være godt, at Kedelpassereren har nogen faglig Udvikling, men det er ifølge al Erfaring i 99 Tilfælde af 100 til Stade, naar den faglige Udvikling indgiver ham at ville skønne selvstændig og anvende egne Teorier, saa at man formentlig ikke gaar